

- 3) Попада ли в обхвата на член 25 от Директива 2014/17/ЕС и случай, при който потребителят първо прекратява договора за кредит за недвижим имот на основание предвидено от националния законодател право на прекратяване, след което предсрочно погасява кредита пред кредитора?

(¹) Директива 2014/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 година относно договорите за кредити за жилищни недвижими имоти за потребители и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 60, 28.2.2014 г., стр. 34).

Преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék (Унгария), постъпило на 11 август 2022 г. —
Global Ink Trade Kft/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Дело C-537/22)

(2022/C 432/11)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Törvényszék

Страни в главното производство

Жалбоподател: Global Ink Trade Kft

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Преюдициални въпроси

- 1) Съставлява ли нарушение на принципа на предимство на правото на Съюза и на правото на ефективни правни средства за защита, гарантирано в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, обстоятелството, че съд на държава членка, който се произнася като последна инстанция, тълкува акт на Съда (под формата на определение, постановено в отговор на преюдициално запитване, чийто предмет е именно практиката, установена от съда на държава членка, който се произнася като последна инстанция) в смисъл, че не съдържа нови елементи, които имат или биха могли да имат за последица отклонение от предходна практика на Съда или изменение на предходната национална практика, установена от националния съд, който се произнася като последна инстанция?
- 2) Следва ли принципът на предимство на правото на Съюза и правото на ефективни правни средства за защита, гарантирано в член 47 от Хартата, да се тълкуват в смисъл, че принципът на предимство на решенията на Съда се прилага включително в случаите, в които съд на държава членка, който се произнася като последна инстанция, се позовава на собствените си предходни решения като прецедент? Може ли отговорът да бъде различен с оглед на член 99 от Процедурния правилник на Съда, когато последният се произнася с определение?
- 3) В контекста на общото задължение на данъчнозадълженото лице за извършване на проверка, независимо от извършването и естеството на отразената в съответните фактури сделка, и с оглед на разпоредбите на член 167, член 168, буква а) и член 178, буква а) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (¹), както и на принципите на правна сигурност и на данъчна неутралност, допустимо ли е като условие за упражняване на правото на приспадане на ДДС — без в държавата членка да има съответна правна разпоредба — от данъчнозадълженото лице да се изисква да поддържа лични контакти с издателя на фактурата или да осъществява връзка с доставчика само на официално предоставен адрес на електронна поща? Може ли да се приеме, че тези обстоятелства свидетелстват за доказано с обективни данни неизпълнение на задължението за дължима грижа, която се очаква от данъчнозадълженото лице, като се има предвид, че тези обстоятелства не са съществували към момента, в който данъчнозадълженото лице е извършило съответните проверки преди установяване на търговските отношения, а се отнасят до съществуващите търговски отношения между страните?

- 4) Съвместими ли са с посочените разпоредби от Директивата за ДДС и с принципа на данъчна неутралност, но най-вече с практиката на Съда — който в контекста на тълкуването на тези разпоредби възлага доказателствената тежест на данъчния орган — тълкуване на правото и практика в дадена държава членка, с които се отказва правото на приспадане на ДДС на данъчнозадължено лице, което притежава фактура, отговаряща на изискванията на Директивата за ДДС, тъй като се приема, че това лице не е положило дължимата грижа в търговските отношения, защото не е доказало действия, от които да се установява, че дейността му не се свежда само до получаването на фактури, които отговарят на съответните формални изисквания, въпреки че данъчнозадълженото лице е представило цялата документация за спорните сделки, а данъчният орган е отхвърлил други негови доказателствени искания, направени в хода на данъчното производство?
- 5) С оглед на посочените разпоредби от Директивата за ДДС и основния принцип на правна сигурност може ли да се приеме за обективно обстоятелство констатацията във връзка с дължимата грижа, че издателят на фактурата не е извършвал никаква икономическа дейност, в случай че данъчният орган приема за недоказано реалното извършване на дадена сделка — която е документирана с фактури, договори и други счетоводни документи, както и със съответната кореспонденция, и е потвърдена с изявление на складовото предприятие, както и на управителя и на служител на данъчнозадълженото лице — като се позовава единствено на изявление на управителя на дружеството доставчик, който отрича съществуването на тази сделка, без да са взети предвид обстоятелствата, при които е направено това изявление, интересите на лицето, което го е направило, или факта, че съгласно материалите по преписката именно това лице е учредител на посоченото дружество и съгласно наличните данни същото е представлявано от упълномощен представител?
- 6) Следва ли разпоредбите на Директивата за ДДС относно приспадането на данъка да се тълкуват в смисъл, че когато в хода на данъчното производство данъчният орган установи, че посочените в съответните фактури стоки са с произход от Общността и че данъчнозадълженото лице е вторият от участниците във верига [на доставки], прилагането на тази схема — като се има предвид, че стоките с произход от Общността са освободени от ДДС, поради което първият унгарски приобретател няма право да приспадне ДДС, каквото право възниква само за втория от участниците във веригата — е обективно обстоятелство, което само по себе си е достатъчно за доказване на данъчната измама, или и в този случай данъчният орган трябва да докаже въз основа на обективни данни, че участник или участници във веригата са извършили данъчна измама, начина на извършването ѝ, както и дали данъчнозадълженото лице е знаело, или е можело да узнае за тази измама при полагане на дължимата грижа?

(¹) ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék (Унгария), постъпило на 11 август 2022 г. —
SB/Agrárminiszter

(Дело C-538/22)

(2022/C 432/12)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Törvényszék

Страни в главното производство

Жалбоподател: SB

Отговорник: Agrárminiszter